

РЕШЕНИЕ

№ 777

гр. София, 08.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
публично заседание на 17.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **10721** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл. 40 от Закона достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е на основание изискана и изпратена от Район „С.“ – СО постъпила там жалба от А. М. А. от [населено място], с която е оспорил мълчалив отказ на Кмета на Район „С.“ – СО за пореден път да му предостави поискан от него заверен препис от „обр.16/92 г.“ за строежа на ЖСК „Е.“, П. Б. 4, където оспорващият твърди, че е член-кооператор по право от 1986 г. В жалбата не са изложени конкретни твърдения за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ. В последващите молби, подадени от него, са изложени твърдения, че „обр.16/92 г.“ е документ с невярно съдържание, като е направено и искане съдът да постанови, че строежът на ЖСК „Е.“ не е въведен в експлоатация по реда на Наредба №6 ЗТСУ и не може да се обитава. В хода на процеса от оспорващия е представен заверен препис на Протокол по чл.40 от Наредбата за приемане на обектите от капиталното строителство на приемателната комисия за обект „ЖСК „Е.“.

Ответникът Кмета на Район „С.“ – СО, в постъпила молба на 14.10.2025 г. от процесуалния му представител ст. юрисконсулт И. Д. с приложено пълномощно, е заявил, че Ал. А. подава поредно идентично искане за предоставяне на акт обр.16 за въвеждане в експлоатация на ЖСК „Е.“. Посочено е, че по идентично заявление от 05.06.2025 г. е изготвен отговор на 04.07.2025 г., който не е потърсен от заявителя за получаване. Изразено е становище за злоупотреба с процесуални права, посочени са по номера и впоследствие са представени съдебните актове образувани в АССГ дела от Ал. А., с твърдение, че същите са постановени по идентични жалби. Предвид това е изразено становище за недопустимост на жалбата.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка, съдържаща входирано при ответника заявление с вх. № КТМ РСЦ25-ГР94-682-{24} от 11.09.2025 г.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Административното производство е образувано по заявление, подадено от А. М. А. от [населено място] до Кмета на Район „С.“ – СО и заведено с вх. № КТМ РСЦ25-ГР94-682-{24} от 11.09.2025 г. Със същото е поискано за пореден път да му бъде предоставен заверен препис – „вярно с оригинала“ на издадения от район „С.“ „обр.16/92 г. за строежа на ЖСК „Е.“, като член-кооператор по право и на основание ЗДОИ, издаден по реда на Наредба №6/ЗТСУ.

В предвидения законов срок не е налице произнасяне от страна на административния орган. Няма данни за произнасяне и до момента на постановяване на настоящото решение, напротив, признава се, че няма произнасяне..

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване мълчалив отказ. Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл.40, ал.1 ЗДОИ), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа до обществена информация. От представените по делото доказателства се установи, че оспорващият е депозирал заявление за достъп до обществена информация на 11.09.2025 г., на която дата същото е получено и регистрирано от ответника. Съгласно разпоредбата на чл.28, ал.1 ЗДОИ задълженият субект е следвало да го разгледа в срок не по-дълъг от 14 дни от датата на регистриране, следователно до 25.09.2025 г. Безспорно в този срок, а и след това същият не се е произнесъл. Съгласно чл.149, ал.2 АПК мълчаливият отказ може да се оспори в двумесечен срок от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. Срокът за оспорване на процесния мълчалив отказ е започнал да тече на 26.09.2025 г. и изтича на 26.11.2025 г. Жалбата, въз основа на която е образувано съдебното производство е постъпила при ответника на 25.09.2025 г. Следователно срокът е спазен. За жалбоподателя е налице и интерес от оспорването, тъй като мълчаливо е отказан достъп до поисканата обществена информация. Твърденията на ответника и представените в тази насока доказателства не обосновават извод за недопустимост на производството.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е и ОСНОВАТЕЛНА.

Правото да се търси и получава информация е конституционно признато в чл.41, ал.1 и ал.2 от Конституцията на РБългария, като това право обхваща и корелативното задължение на държавните органи да осигурят достъп до общественозначима информация с изключение на нормативно уредените ограничения на това право. В действащото законодателство са предвидени различни правни средства за достъп до информация в зависимост от произхода, съдържанието и значението на информацията за правните субекти. Един от правните способи за упражняване на конституционното право на достъп до информация е регламентиран в ЗДОИ. Съгласно чл.4, ал.1 от ЗДОИ всеки гражданин на Република България има право на достъп до обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в РБългария и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В разпоредбата на чл.3 от ЗДОИ са определени кои са задължените субекти за предоставяне на достъп до обществена информация - държавни органи, органи на местното

самоуправление, публичноправни субекти и т.н., които създават или съхраняват обществена информация.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимият в случая ЗДОИ, е създадена императивна законова уредба, която задължава и изисква субектите на закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ, като в чл.28, ал.1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено и със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал.2 на цитираната разпоредба, в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Съгласно чл.29, ал.1 от ЗДОИ в случай, че не е ясно точно каква информация се иска или когато тя е формулирана много общо, заявителят се уведомява за това и има право да уточни предмета на исканата обществена информация. Разпоредбата на чл.31 ЗДОИ регламентира случаите, когато се иска достъп до обществена информация, която засяга интересите на трети лица. Разпоредбите на чл.37 - чл.39 от ЗДОИ от своя страна императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и реда за неговото съобщаване на заявителя. Следователно по редовността, допустимостта и основателността на искането за предоставяне на достъп до обществена информация органът е длъжен винаги, без изключения, да се произнесе писмено, като единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Безспорно, в настоящия случай в срока по чл.28, ал.1 от ЗДОИ задълженият субект, какъвто е Кмета на Район „С.“ - СО, не е постановил решение по подаденото от Ал. А. заявление, което решение да е в съответствие с изискванията на закона относно информацията, искана от заявителя. Нормите на чл.34 и чл.37 от ЗДОИ регламентират съдържанието на решението по чл.28, ал.2 от ЗДОИ на задължения субект. Разпоредбата на чл.34 от ЗДОИ императивно сочи съдържанието на положителното решение, с което се предоставя достъп, а нормата на чл.37 от същия нормативен акт изчерпателно определя хипотезите, в които е налице основание за отказ. И в двата случая законосъобразното постановяване на акт по ЗДОИ изисква изрично произнасяне - или със задължителното по чл.34 от ЗДОИ съдържание или обосноваване на основанията за отказ по чл.37 от ЗДОИ.

Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление, Кмета на Район „С.“ - СО е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, установени в чл.38 и чл.39 ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби и както вече се каза, отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

С оглед изложеното от ответника не може да се приеме, че за него не е възникнало задължение да се произнесе по подаденото заявление. След като е сезиран с редовно от формална страна такова, задълженият субект е длъжен да стори това с изричен писмен акт.

Във връзка с изложеното, произнасянето на задължения субект по смисъла на ЗДОИ в

предвидената от закона форма, с което по същество да се разгледат въпросите, свързани с предмета на заявлението и да се осъществи преценка дали поисканата информация е обществена, което от своя страна представлява и формиран мълчалив отказ, е незаконосъобразно. В аспекта на изложеното е необходимо да се отбележи, че преценката дали да се предостави достъп исканата информация, следва да се извършва за всеки конкретен случай от компетентния задължен субект. В този смисъл съдът не дължи на страните да изследва този въпрос в настоящия случай, тъй като така ще реши предварително въпроса по същество – следва ли да се предостави искания достъп или не по процесното заявление. Това следва да се прецени в производството пред задължения субект, като в евентуално постановения отказ бъдат изложени правните съображения и аргументи, подкрепящи формирания краен извод. Предвид наведените от страните доводи обаче съдът намира за необходимо да посочи, че на първо място ответникът следва да прецени дали информацията, достъпът до която е поискан, е обществена такава по смисъла на чл.2 ЗДОИ. В настоящия случай е поискан достъп до обществена информация чрез предоставяне на заверено копие от издаден по реда на Наредба №6 от 25.12.1988 г. за държавно приемане на обектите по капиталното строителство /отм./ Акт обр.16/92 г., с който е въведен в експлоатация строежът на ЖСК „Е.“ на [улица]. Същият е издаден на основание чл.40 от Наредба №6 от 25.12.1988 г. за държавно приемане на обектите по капиталното строителство /отм./. Съгласно чл.1 от същата Наредба с тази наредба се уреждат условията и редът за държавно приемане (въвеждане в действие) на обектите по капиталното строителство. В чл.4 е предвидено, че обектите, подобектите и етапите (пусковите комплекси), за чието завършване е съставен констативен акт по чл.35 НВИП, се приемат от специално назначена държавна приемателна комисия. От тези разпоредби следва извода, че актът, достъп до информацията в който е бил поискан, е бил издаден от държавна комисия. Предвид това съдът счита, че гражданите биха могли да си съставят мнение за дейността на тази комисия при действието на отменената Наредба №6 от 25.12.1988 г. за държавно приемане на обектите по капиталното строителство. С оглед изложеното и доколкото в заявлението не са посочени конкретни лични цели, за които се иска достъп до поисканата информация, следва извод, че същата има обществен характер.

Твърдението на ответника, че исканата информация не следва да бъде предоставяна отново, тъй като вече е била многократно предоставена, както и че по идентично заявление от 05.06.2025 г. е изготвен отговор на 04.07.2025 г., който е оставен за получаване в деловодството на районната администрация от заявителя на място, както същият е посочил в искането си, но не го е потърсил, не са достатъчни основания, за да се откаже достъп до същата информация. Тези твърдения са относими към разпоредбата на чл.37, ал.1, т.3 ЗДОИ, съгласно която основание за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация е налице, когато исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца. От представените от ответника доказателства не се установи исканият от заявителя „акт обр.16/92 г.“ да му е предоставян през последните 6 месеца преди датата на подаване на заявлението. С изготвения на 04.07.2025 г. отговор по идентично заявление от 05.06.2025 г., видно от същия, приложен по делото, е отказано предоставяне на исканата идентична информация, който отказ обаче не попада в приложното поле на разпоредбата на чл.37, ал.1, т.3 ЗДОИ, доколкото достъпът до исканата информация е бил отказан. За да се приложи тази разпоредба е необходимо исканата обществена информация да е била предоставена на заявителя през предходните 6 месеца, данни за което липсват по делото. Предоставянето ѝ преди този срок не е основание за отказ. Неприложима е и цитираната в писмото от 04.07.2025 г. разпоредба на чл.124, ал.1 АПК, тъй като същата е относима само към съвсем различно производство, а именно такова по подадени сигнали. В производството за достъп до обществена информация приложение намират разпоредбите на

ЗДОИ, като само на изчерпателно посочените в този закон основания може да се откаже достъп до поискана информация.

С оглед горното, оспореният мълчалив отказ следва да се отмени, като преписката се изпрати на ответника, който, като задължен по смисъла на ЗДОИ субект, след като извърши преценка дали са налице всички предпоставки за предоставяне на достъп до исканата информация и съответно за съществуването на претендираното от заявителя право да получи исканата информация, да се произнесе с изрично решение, удовлетворяващо изискванията за съдържание по чл.34 ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл.38 ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация, при съобразяване на дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона. Съдът счита, че по наведените от оспорващия твърдения, че „обр.16/92 г.“ е документ с невярно съдържание, както и по направеното искане съдът да постанови, че строежът на ЖСК „Е.“ не е въведен в експлоатация по реда на Наредба №6 ЗТСУ и не може да се обитава не дължи произнасяне, тъй като същите не са предмет на спора. Предмет на спора, както се каза и по-горе, е мълчаливият отказът на ответника да предостави исканата от заявителя информация чрез предоставянето на заверено копие от „обр.16/92 г.“. Дали документът, до информацията в който е поискан достъп, е законосъобразен и дали строежът е законосъобразно въведен в експлоатация, би могло да бъде предмет на друго отделно производство.

При липсата на направено от оспорващия искане за присъждане на разноси съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Водим от гореизложеното и на основание чл.173, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ мълчаливия отказ на Кмета на Район „С.“ – СО, формиран по заявление за достъп до обществена информация, заведено с вх. № КЪМ РСЦ25-ГР94-682-{24} от 11.09.2025 г., подадено от А. М. А. от [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на Район „С.“ – СО за произнасяне по заявление за достъп до обществена информация с вх. № КЪМ РСЦ25-ГР94-682-{24} от 11.09.2025 г., подадено от А. М. А. от [населено място], при съобразяване на дадените в мотивите на настоящето решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОПРЕДЕЛЯ 14-дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на решението.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

СЪДИЯ: